

1ο ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ
Σχολικό έτος: 2021-2022
Τμήμα: Πρωινό
Υπεύθυνη Νηπ/γός : ΕΛΕΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ

(ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ)

Θεματικός κύκλος:

Ζω καλύτερα - ευζην

(Αυτομέριμνα & Πρόληψη, Ψυχική υγεία)

Τίτλος προγράμματος:

«ΤΟ ΠΑΕΙ...»

(Από το χαμόγελο του παιδιού)

Στόχοι του Προγράμματος:

Το Πρόγραμμα **«ΤΟ ΠΑΕΙ...»** είναι ένα

πρόγραμμα αγωγής υγείας με στόχο την ενίσχυση των γνώσεων και δεξιοτήτων των παιδιών σε περίπτωση που βρεθούν σε συνθήκες εξαφάνισης δηλαδή σε συνθήκες που χάνουν τον προσανατολισμό τους ή για κάποιον λόγο δεν βρίσκονται κοντά στο άτομο που νομίμως ασκεί την επιμέλεια τους.

Κύριοι στόχοι του προγράμματος, είναι μετά το πέρας του τα παιδιά να έχουν εκπαιδευτεί στα εξής πεδία:

- σε περίπτωση που είμαι σε δημόσιο χώρο και δε βλέπω τον κηδεμόνα μου δεν κρύβομαι, δεν τρέχω, δεν απομακρύνομαι αλλά μένω σταθερά στο σημείο που τον είδα τελευταία φορά
- δεν ακολουθώ ποτέ κάποιον άγνωστο και φωνάζω δυνατά σε περίπτωση που προσπαθήσει να με κάνει με τη βία να τον ακολουθήσω
- εμπιστεύομαι τους αστυνομικούς
- γνωρίζω το ονοματεπώνυμο μου και κάποιον αριθμό τηλεφώνου από το σπίτι ή τους κηδεμόνες μου
- μαθαίνω να πληκτρολογώ στους δημόσιους τηλεφωνικούς θαλάμους τα νούμερα έκτακτης ανάγκης.

100

116000

Δεξιότητες που επιδιώκεται να καλλιεργηθούν:

Δεξιότητες Μάθησης

- Δημιουργικότητα (Creativity)
- Επικοινωνία (Communication)
- Κριτική σκέψη (Critical thinking)
- Συνεργασία (Collaboration)

Δεξιότητες Ζωής

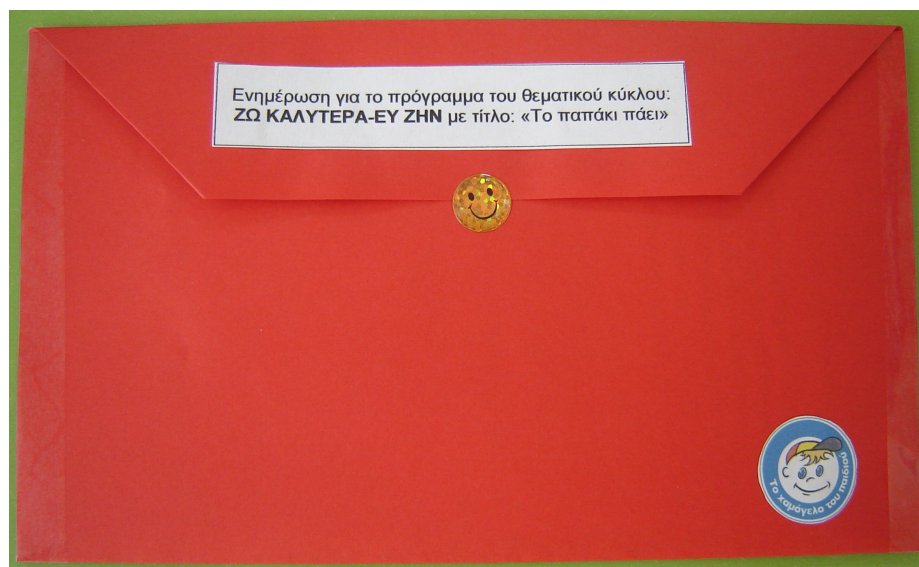
- Αυτομέριμνα
- Κοινωνικές Δεξιότητες
- Ενσυναίσθηση και ευαισθησία
- Προσαρμοτικότητα
- Ανθεκτικότητα· Υπευθυνότητα

Δεξιότητες του Νου

- Επίλυση προβλημάτων
- Μελέτη περιπτώσεων (case studies)
- Κατασκευές
- Πλάγια σκέψη

Ενημέρωση γονέων

Πριν ξεκινήσει το πρόγραμμα ενημερώνουμε τους γονείς για το συγκεκριμένο πρόγραμμα που αφορά στην πρόληψη και ενημέρωση του φαινομένου των εξαφανίσεων, καθώς και πώς μπορούν τα παιδιά να αντιδράσουν αποτελεσματικά σε περίπτωση «που χάσουν το χέρι της μαμάς» στο δρόμο, σε κάποιο πολυκατάστημα ή στην παραλία.

Κατανοώντας τα ιδιαίτερα αναπτυξιακά χαρακτηριστικά αυτής της ηλικιακής περιόδου, γίνεται ξεκάθαρη η ανάγκη προστασίας των παιδιών και εκπαίδευσής τους, προκειμένου να γνωρίζουν με σαφήνεια πώς θα πρέπει να συμπεριφερθούν σε περίπτωση που απομακρυνθούν παρορμητικά από τους γονείς τους και αδυνατούν να τους εντοπίσουν.

Το πρόγραμμα περιλαμβάνει την υλοποίηση 5 εργαστηρίων

1ο ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ: Φτιάξε τον Βοηθό Σου

Εξηγούμε στα παιδιά ότι θα ξεκινήσουμε μια δραστηριότητα, ένα παιχνίδι με στόχο να βοηθήσουν ένα παιδί αλλά και ένα παπάκι να βρουν τον δρόμο για το σπίτι τους. Προκειμένου να το καταφέρουμε αυτό το κάθε παιδί θα χρειαστεί μια κούκλα βοηθό, την οποία φτιάχνουμε στο συγκεκριμένο εργαστήριο.

Η κούκλα παίζει πολύ σημαντικό ρόλο στην διαμόρφωση της προσωπικότητας των παιδιών (κοινωνικά, γνωστικά, γλωσσικά και συναισθηματικά). Βοηθάει το παιδί να κατανοήσει αλλά και να αναπαράγει συμπεριφορές . Μέσω αυτής στέλνει μηνύματα και εκφράζει ανάγκες και επιθυμίες.

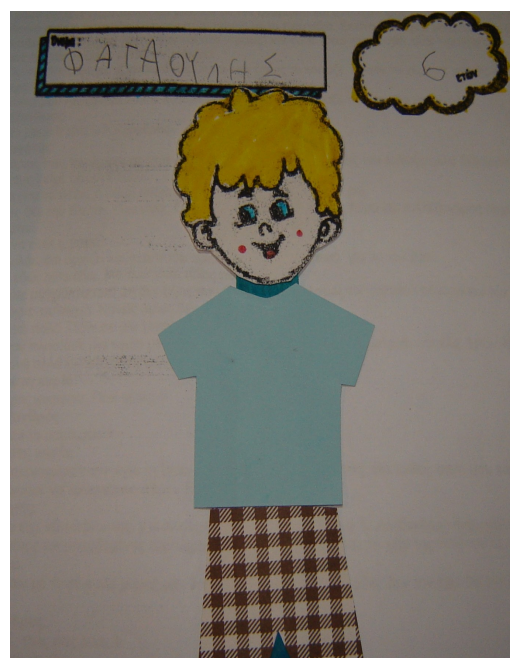
Οι δικοί μας βοηθοί...

Τα παιδιά προσχολικής ηλικίας δείχνουν ιδιαίτερη προτίμηση στις κούκλες εκείνες που έχουν δικές τους προσωπικότητες, ονόματα, ηλικία και φύλο (Babette, 2008). Γι'αυτό και το κάθε παιδί παρουσίασε την κούκλα του στο κουκλοθέατρο δίνοντας της μια ξεχωριστή ταυτότητα.

Αυτή η κούκλα στην ουσία θα λειτουργήσει ως άλλος εαυτός που θα παρακολουθεί, θα προβληματίζεται και θα παρεμβαίνει. Μέσω αυτής τα παιδιά θα μάθουν, θα εκφράσουν φόβους, προβληματισμούς και επιθυμίες για το θέμα της εξαφάνισης.

2ο ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ: Ο Δρόμος για το Σπίτι

Μέσα από την αφήγηση του παρακάτω παραμυθιού καλούνται τα παιδιά να κατανοήσουν βασικά μηνύματα σε περίπτωση που κάποιο παιδί βρεθεί στην θέση να έχει χάσει την μαμά , τον μπαμπά του ή τον άνθρωπο που το επιβλέπει.

Μέσω του παραμυθιού τα παιδιά θα έρθουν σε επαφή με την εμπειρία της εξαφάνισης και θα αποκτήσουν γνώσεις, οι οποίες αν και δουλεύονται σε έναν υποθετικό κόσμο, θα μπορέσουν να ανακληθούν και να εφαρμοστούν σε αντίστοιχες περιπτώσεις .

Αφηγητής:

Ο Αλέξανδρος είναι ένα συνεργάσιμο παιδί. Ακούει τις συμβουλές των γονιών του και προσπαθεί κάθε μέρα να τις καταλάβει και να τις ακολουθεί γιατί αισθάνεται ωραία με αυτό.

Μια μέρα ο Αλέξανδρος πήγε με τη μητέρα του/πατέρα του/ενήλικα στη λαϊκή. Του άρεσε πολύ να πηγαίνει, γιατί είχε πολύ κόσμο και έβλεπε ένα σωρό καινούρια πράγματα.

Φωνές, φασαρία, κίνηση, πάγκοι με φρούτα, μυρωδιές, ρούχα , παιχνίδια... και όλα κινούνται γρήγορα όπως στο λούνα πάρκ!

«Εδώ τα καλά μήλα, εδώ τα καλά πορτοκάλια» φώναζε ένας κύριος πίσω από το πάγκο του.

Μαμά:

«Έλα Αλεξανδράκο μου να πάρουμε πορτοκάλια να σου κάνω φυσικό χυμό να πεις»είπε η μαμά τραβώντας τον Αλέξανδρο προς τον πάγκο.

Αφηγητής :

Η μαμά διάλεγε πορτοκάλια και μιλούσε με τον άνθρωπο και ο Αλέξανδρος κοιτούσε τριγύρω του. Κάποια στιγμή πέφτει το μάτι του στον πάγκο με τα παιχνίδια. Εκείνο το καφετί μαϊμουδάκι που κρατάει 2 πιάτα (αυτά που έχουν και στα ντραμς) και κάθε τόσο τα χτυπάει είναι πραγματικά πολύ αστείο. Ντόινγκ , ντόινγκ , ντόινγκ!

«Πω πω»σκέφτηκε «φοβερό είναι»και έτσι όπως το κοίταζε, άφησε το χέρι της μαμάς του.

Μαμά:

«Κοντά μου Αλέξανδρε»είπε κατευθείαν η μαμά που τρόμαξε που της άφησε το χέρι.

Αλέξανδρος:

«Ναι μαμά»είπε ο Αλέξανδρος .

Αφηγητής:

Ο κύριος που πουλούσε τα παιχνίδια του χαμογελούσε... εκείνος τον κοίταξε αλλά δεν έκανε κάτι.

Η μαίμου είχε πολλή πλάκα!

«Θα μου το πάρει η μαμά οπωσδήποτε»και γυρίζει να της το πει.

Όμως δεν την βλέπει. Που είναι; Ο κόσμος φαίνεται πιο πολύς τώρα και ο Αλέξανδρος αρχίζει να φοβάται.

Πού να είναι η μαμά;

Δεν μιλάει και αρχίζει και περπατάει γρήγορα μέσα στα στενά, για να την βρει.

Ούτε εδώ, ούτε εδώ. Μα που είναι τέλος πάντων;

Και τότε συνειδητοποιεί ότι δεν ξέρει που βρίσκεται. Ο κόσμος περπατάει γρήγορα και τον σπρώχνει συνέχεια. Κανείς όμως δεν του δίνει σημασία.

Φοβάται πολύ. Πήγε σε μια γωνιά και άρχισε να κλαίει.

Τότε τον πλησίασε μια κυρία με κόκκινα μαλλιά και μ' ένα αστείο πράσινο καπέλο. Ήταν λίγο περίεργη αλλά σκέφτηκε ότι ίσως τον βοηθούσε.

Άγνωστη κυρία:

«Τι έχεις μικρούλι; Γιατί κλαίς;»

Αλέξανδρος:

«Έχασα τη μαμά μου»

Άγνωστη κυρία:

«Μην στενοχωριέσαι»,εγώ τη ξέρω τη μαμά σου, είμαστε φίλες. Θα έρθεις σπίτι μου και θα την περιμένουμε να έρθει να σε πάρει. Έλα σήκω να πάμε»

Αφηγητής:

Η κυρία είχε κάτι πάνω της, μια σιγουριά και ήξερε και τη μαμά. Ο Αλέξανδρος ήταν πολύ φοβισμένος και μπλεδισμένος ταυτόχρονα. Σηκώθηκε και έπιασε το χέρι της που του το είχε απλώσει.

«Θα πάω με τη φίλη της μαμάς μου»σκέφτηκε. «όμως ποια φίλη; Δεν την έχω δει ποτέ στο σπίτι»

Αλέξανδρος:

«Κυρία.. πως σας λένε;»

Άγνωστη κυρία:

«ΕΕΕ.. Στρατούλα »του είπε αλλά του έσφιξε δυνατά το χέρι και τον τράβαγε με δύναμη.

Αφηγητής

Ο φόβος έγινε πιο μεγάλος τώρα... δεν ήξερε καμία Στρατούλα και σίγουρα θα θυμόταν αυτό το όνομα. Ο Αλέξανδρος προσπάθησε να σταματήσει αλλά εκείνη τον τράβηξε με δύναμη. Θυμήθηκε τότε μια συμβουλή της μαμάς και του μπαμπά που του την έλεγαν συχνά «ΔΕΝ ΜΙΛΑΜΕ ΠΟΤΕ ΣΕ ΑΓΝΩΣΤΟΥΣ»

Ο Αλέξανδρος αντιστάθηκε και άρχισε να φωνάζει

Αλέξανδρος:

«Άφησε με, άφησε με, δεν θέλω να έρθω μαζί σου! και προσπαθούσε με το άλλο του χέρι να ελευθερώσει το χέρι που του κρατούσε η κυρία.

Αφηγητής:

«Τι γίνεται εκεί;» τι συμβαίνει

Και ενώ πριν κανείς δεν τον κοίταγε τώρα όλοι είχαν σταματήσει και τον κοιτούσαν. Κάποιοι πιο θυμωμένοι φώναζαν σε αυτή την κυρία η οποία του άφησε το χέρι και προσπαθούσε να φύγει. Πήγαν να τον πλησιάσουν κάνα δυο άνθρωποι αλλά ο Αλέξανδρος άρχισε να τρέχει γρήγορα.... Ντρεπόταν πολύ. Έτρεχε, έτρεχε και πήγε κάπου και κρύφτηκε. Και τώρα τι θα κάνει ο Αλέξανδρος;;; είναι μόνος του και φοβάται

Αλέξανδρος:

«Δεν έπρεπε να είχε αφήσει ποτέ το χέρι της μαμάς του»

«Πως θα την βρω την μαμά μου;

Πρέπει να σκεφτώ που μπορεί να είναι.

ΑΑΑ σκέφτηκε...μα βέβαια.... θα με ψάχνει και εκείνη, οπότε θα πάω στο τελευταίο σημείο που με είδε... στο μαϊμουδάκι»

Σηκώθηκε από εκεί που καθόταν και άρχισε να περπατάει. Σκεφτόταν ποιο δρόμο είχε πάρει... όλοι όμως ήταν τόσο ίδιοι.

Και ναεκεί που περπατούσε ... ο πάγκος με τα παιχνίδια!!! Ο Αλέξανδρος χάρηκε. Θα περιμένω εκεί μέχρι να με βρει η μαμά. Πλησίασε και έψαξε να βρει το μαϊμουδάκι... δεν ήταν εκεί. Σήκωσε τα μάτια και είδε τον κύριο που πουλούσε τα παιχνίδια ... δεν ήταν ο κύριος που του χαμογελούσε.

«Και τώρα τι κάνουμε;» Σκέφτηκε

Ο Αλέξανδρος ήταν πια χαμένος.

Έπρεπε όμως να κάνει κάτι...

Θα μιλήσω σε κάποιον σκέφτηκε... να αλλά η μαμά και ο μπαμπάς λέει δεν μιλάμε σε αγνώστους.

Και τότε πέρασε ένας αστυνομικός.... Ο Αλέξανδρος σκέφτηκε «οι αστυνομικοί πάνε τον κόσμο φυλακή και αν με δει μόνο μου θα με πιάει φυλακή» Πήγε λίγο πιο πέρα για να μην το δει ο αστυνομικός.

«Πρέπει όμως κάπου να μιλήσω... και αν όμως αυτός που μιλήσω είναι κακός και με πάρει μακριά, ακόμη πιο μακριά; Τι να κάνω;;; Αχ γιατί ν'αφήσω το χέρι της μαμάς μου.

Και να ... εκείνη την στιγμή είδε μια κυρία με 2 παιδάκια στο χέρι της. Το ένα παιδάκι το ξέρει.

Είναι στο ίδιο σχολείο. Δεν είναι φίλοι, είναι πιο μικρός, αλλά τον ξέρει.

Αλέξανδρος:

«Κυρία;»

«Ορίστε αγόρι μου;;;»

«Να ξέρετε έχασα τη μαμά μου... δεν ξέρω που είναι...» και άρχισε να κλαίει γοερά.

Κυρία με 2 παιδιά: Εκείνη τον χάιδεψε – τρομαγμένη βέβαια – και του είπε «... ηρέμησε παιδί μου, θα την βρούμε τη μαμά...»

«Θυμάσαι που μένεις;»

Αλέξανδρος: «Στο σπίτι μου» απάντησε

Κυρία: «Διεύθυνση θυμάσαι;»

Αλέξανδρος: «Όχι» της είπε ο Αλέξανδρος... «έπρεπε να το ήξερα αυτό. Και μου το 'χανε πει όλοι»

Κυρίας: «Το τηλέφωνο της μαμάς; Το θυμάσαι;»

Αλέξανδρος: «Όχι» απάντησε και πάλι... κάτι θυμόταν αλλά να φοβόταν τόσο πολύ τώρα που δεν θυμόταν όλους τους αριθμούς.

Κυρία: «Ξέρεις τι θα κάνουμε;;;» του είπε

«Θα μας βοηθήσει ο αστυνομικός»

Αλέξανδρος: «Όχι όχι ο αστυνομικός» θα με πιάει φυλακή!

Κυρία: Ηρέμησε καλό μου, οι αστυνομικοί αγόρι μου, βοηθάνε τα παιδιά, δεν τα πάνε φυλακή.

Φυλακή πάνε οι άνθρωποι που έχουν κάνει κάτι κακό, που έχουν κάνει κακό σε άλλους ανθρώπους. Εσύ δεν έκανες τίποτα κακό»

Αλέξανδρος: «Έκανα... άφησα το χέρι της μαμάς»

Κυρία: «Βέβαια... αλλά δεν έβλαψες κανένα. ήταν ατύχημα, δεν ήταν κακή πράξη»

Και έτσι πήγαν στον αστυνομικό.... Και τότε συνέβη κάτι μαγικό. Μόλις του είπαν τι έχει συμβεί ο αστυνομικός είπε ...

Αστυνομικός: «Ελα βρε Αλέξανδρε, που είσαι τόσες ώρες;;; η μαμά σου σε ψάχνει παντού!!! Ξέρω που είναι, έλα να σε πάω»

Ο Αλέξανδρος έπιασε το χέρι του αστυνομικού και τον ακολουθούσε... και πίσω του το παιδί από το σχολείο με τη μαμά του.

Για ένα περίεργο λόγο ο Αλέξανδρος δεν φοβόταν τώρα....

Αστυνομικός: Που ήσουν τελικά Αλέξανδρε; Τι έγινε; ρώτησε ο αστυνομικός και ο ήρωας μας άρχισε να του λέει τι έχει συμβεί.

Και τότε ο αστυνομικός του είπε:

«Όταν φοβόμαστε κάνουμε πράγματα που μετά μπορεί να είναι λάθος. Δεν πειράζει όμως. Έτσι κάνουν όλοι οι άνθρωποι. Εσύ θα πρέπει να θυμάσαι ότι έτσι όπως έτρεχες μέσα στη λαϊκή δεν μπορούσαμε να σε βρούμε γιατί έφευγες από το σημείο που ερχόμασταν να σε βρούμε εμείς. Θα μένεις σταθερός εκεί που είσαι και όπως πολύ σωστά έκανες δεν θα μιλάς σε κανένα άγνωστο. Θα μάθεις όμως το τηλέφωνο του σπιτιού σου και αν σου ξανασυμβεί ποτέ – που είμαι σίγουρος ότι δεν θα ξανασυμβεί, αλλά να άνθρωποι είμαστε- θα πας σε ένα αστυνομικό και θα του πεις την διεύθυνση σου ή το τηλέφωνο σου.

Η αν το πάθεις σε κάποιο κατάστημα ή στο λούνα παρκ, θα πας σε έναν υπάλληλο για να το πεις;

Εντάξει Αλέξανδρε;»

Και αν σου συμβεί στο δρόμο συνέχισε ο αστυνομικός πάλι μπορείς να πάρεις από ένα καρτοτηλέφωνο το 100 ή το 116000 που εκεί είναι άνθρωποι που θα σε βοηθήσουν.

«Το 100 το γνωρίζω, τι είναι όμως το 116000 ;» ρώτησε ο Αλέξανδρος

«Το 11600 είναι το Χαμόγελο του Παιδιού... εκεί πάντα υπάρχουν άνθρωποι που ότι και να πάθεις, ότι και να σου συμβεί θα σε βοηθήσουν. Και μπορείς να πάρεις τηλέφωνο οποιαδήποτε στιγμή και χωρίς να έχεις λεφτά ή κάρτα. Απλά θα σηκώσεις το ακουστικό από το καρτοτηλέφωνο και θα πατήσεις 116000. Θα ακούσεις παιδικά τραγουδάκια και μετά θα το σηκώσει κάποιος και εσύ μπορείς να του πεις τι σου έχει συμβεί χωρίς να ντρέπεσαι ή να φοβάσαι...»

Αλέξανδρος: 116000 ,116000 ,116000 , Αλέξανδρος επαναλάμβανε από μέσα του για να μην το ξεχάσει.

«Τι ανόητος, οι αστυνομικοί δεν είναι για να πηγαίνουν τον κόσμο φυλακή είναι για να βοηθάνε τον κόσμο. Άδικα τους φοβόμουν τόσο καιρό!

Και τότε ακούστηκε μια φωνή «παιδί μου» και χιλιάδες φιλιά βρέθηκαν στο πρόσωπο του Αλέξανδρου. Ήταν η μαμά του!

Μαμά: «Γιατί με άφησες καλό μου;» «Είσαι καλά; Να σε δω» είπε η μαμά και τον κοίταγε λες και ήταν η πρώτη φορά. Ξέρεις τι πρέπει τώρα να κάνεις αν ξανασυμβεί αυτό το τόσο δύσκολο πράγμα. Τώρα πέρασε, ηρέμησε....»

Μαμά: «Σας ευχαριστώ πάρα πολύ» είπε η μαμά του Αλέξανδρου στην κυρία και στον αστυνομικό.

«Τι έγινε Αλέξανδρέ μου; Πού ήσουν;» ρώτησε η μαμά

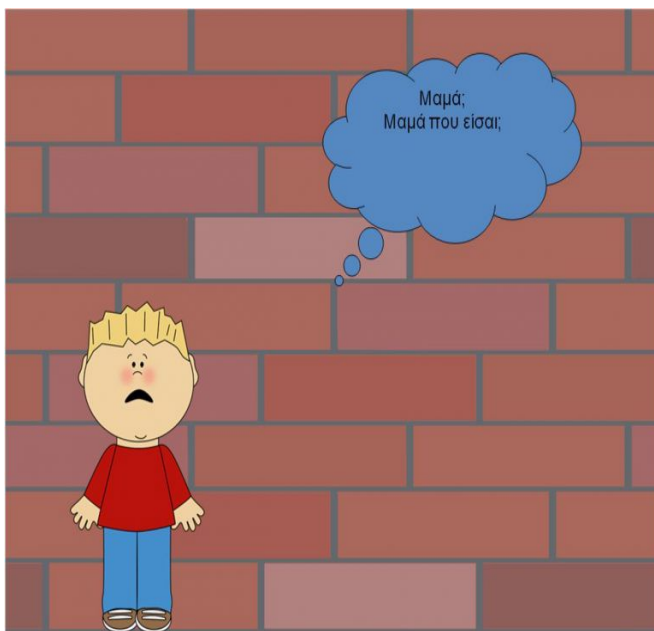
Και ο Αλέξανδρος σκέφτηκε όλα αυτά που έγιναν. Και τι να έγινε άραγε η κυρία που πήγε να τον πάρει....

Αλέξανδρος: «Θα σου πω μαμά, θα σου πω... πάμε σπίτι και θα σου πω»

Μέσα από την αφήγηση τα παιδιά μαζί με τον βοηθό τους καλούνται να συζητήσουν και να βοηθήσουν τον μικρό Αλέξανδρο:

Που πρέπει να πάει; Τι πρέπει να κάνει;
Ξέρει την κυρία; Πρέπει να πάει μαζί της;
Τι θα ήταν καλύτερο να κάνει;
Ποιόν να εμπιστευτεί;
Ποιος θα μπορούσε να τον βοηθήσει;

Τα παιδιά οπτικοποιούν το παραμύθι και ακολουθεί συζήτηση:

1η εικόνα

Βοηθητικές ερωτήσεις:
Τι βλέπεις;
Που πρέπει να πάει το παιδί;
Τι πρέπει να κάνει;

2η εικόνα

Βοηθητικές ερωτήσεις:

Τι βλέπεις;

Εάν δεν την ξέρει την κυρία πρέπει να πάει μαζί της;

Εάν του πει ότι ξέρει τη μαμά του;

Τι πρέπει να κάνει;

3η εικόνα

Βοηθητικές ερωτήσεις:

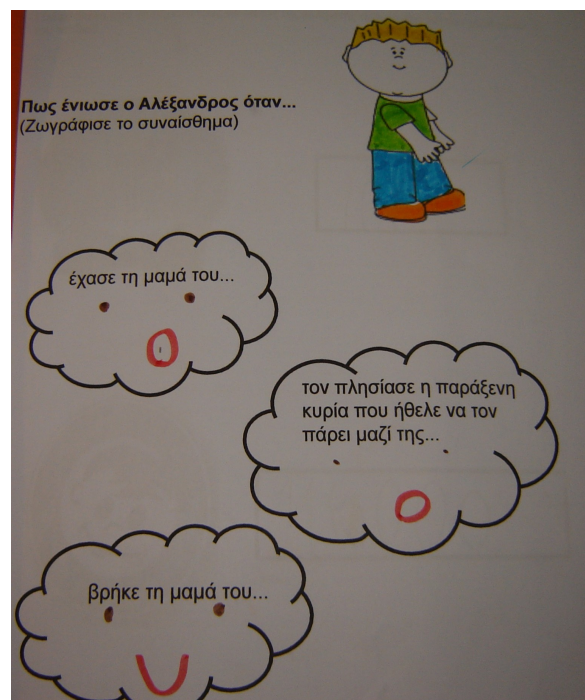
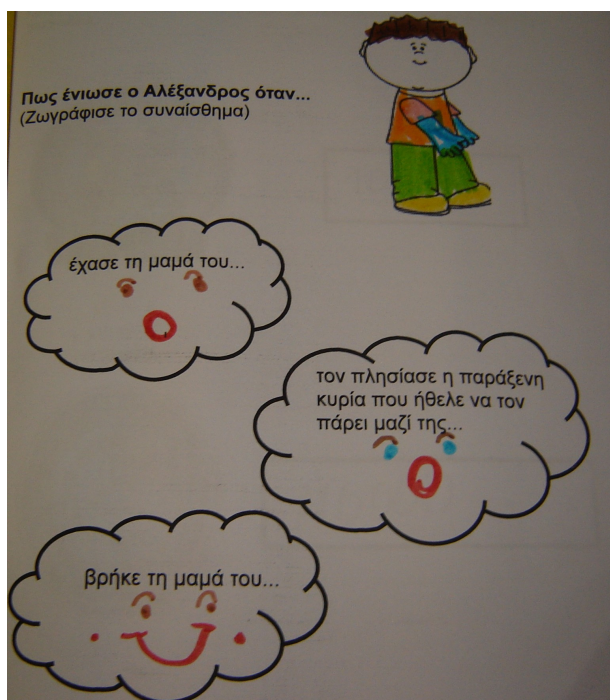
Ποιους βλέπεις;

Ποιόν πρέπει να εμπιστευτεί ο μικρός;

Ο αστυνομικός τι θα κάνει;

Πως θα τον βοηθήσει;

Συζητήσαμε για τα συναισθήματα του Αλέξανδρου και τα ζωγραφίσαμε.

Παίξαμε με τους 3 θεματικούς κύβους και
φτιάξαμε αυτοσχέδιες ιστορίες σχετικές με το θέμα μας .

Μια δραστηριότητα που ενισχύει την αναγνώριση συναισθημάτων (χαρά, λύπη, φόβος), την λογική σύνδεση πληροφοριών για την δημιουργία μιας ιστορίας, την δημιουργία εναλλακτικών σεναρίων αλλά και την φαντασία.

Ο κύβος με τους ήρωες: η κάθε πλευρά αυτού του κύβου απεικονίζει μια φιγούρα (Παιδί, Αστυνομός, Μαμά, Ξένη Γυναίκα,)

Ο κύβος με τις αντιδράσεις: αντίστοιχα ή κάθε πλευρά απεικονίζει αντιδράσεις (φωνάζω, μένω σταθερός, μιλάω σε κάποιον, παίρνω τηλέφωνο)

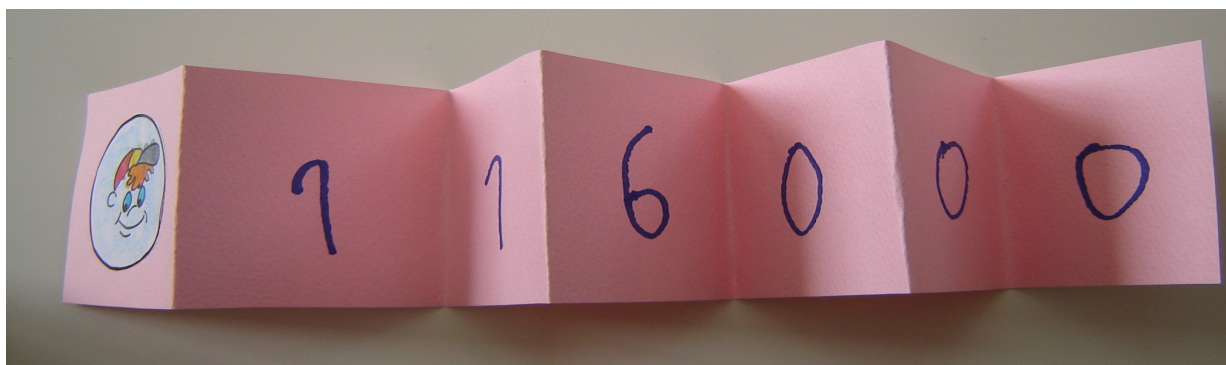
Ο κύβος των συναισθημάτων: φόβος, χαρά, λύπη

Το κάθε παιδί ρίχνει τον κάθε κύβο μια φορά και φτιάχνει
την δική του ιστορία έχοντας ως βάση
τα τρία στοιχεία που θα του φανερώσουν οι κύβοι.

Μάθαμε το τηλέφωνο της αστυνομίας και του χαμόγελου του παιδιού.

Κάναμε εξάσκηση στην πληκτρολόγηση των αριθμών

Γνωρίσαμε τι είναι και πως δημιουργήθηκε το "ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ"

ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Όλοι ξέρουμε, συζητάμε για
κάτι παιδιά στους δρόμους
που τους λείπει το χαμόγελο.
Τους λείπει το χαμόγελο
γιατί δεν έχουν λεφτά, δεν
έχουν παιχνίδια, δεν έχουν
φαί και μερικά δεν έχουν
καν γονείς. Σκεφτήτε λοιπόν
κι αφήστε τα λόγια, ας
ενιωθούμε κι ας δώσουμε
ότι μπορούμε στα φτωχά:
αλβανάκια, ασπρά και μαύρα
όλα παιδιά είναι και αξίζουν
ένα χαμόγελο. Αυτός ο σύλλογος
θα λέγεται: ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ
ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ. Ελάτε λοιπόν
να βοηθήσουμε αν ενιωθούμε
όλοι θα τα καταφέρουμε.
Ανδρέας Γιαννόπουλος

Από το ημερολόγιο του Ανδρέα, 9 Νοεμβρίου 1995

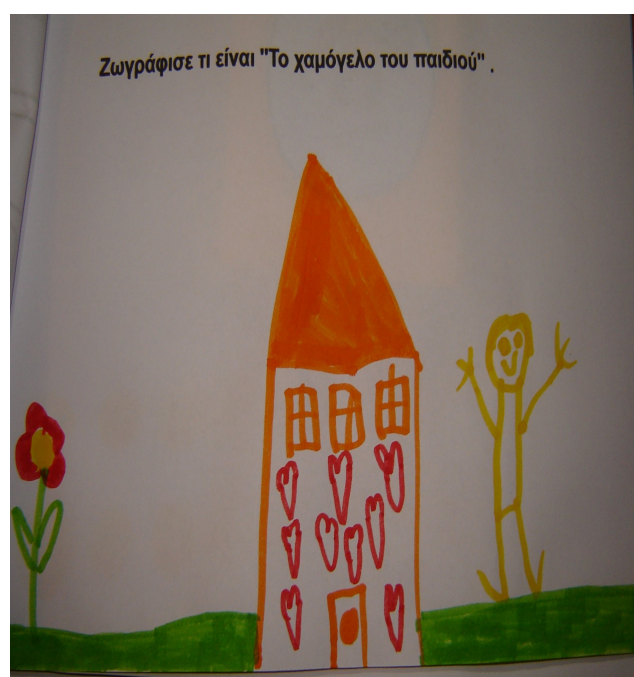
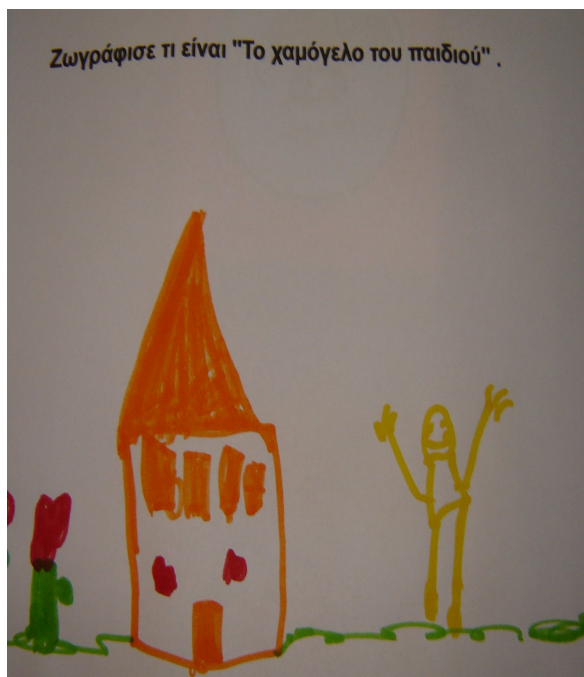
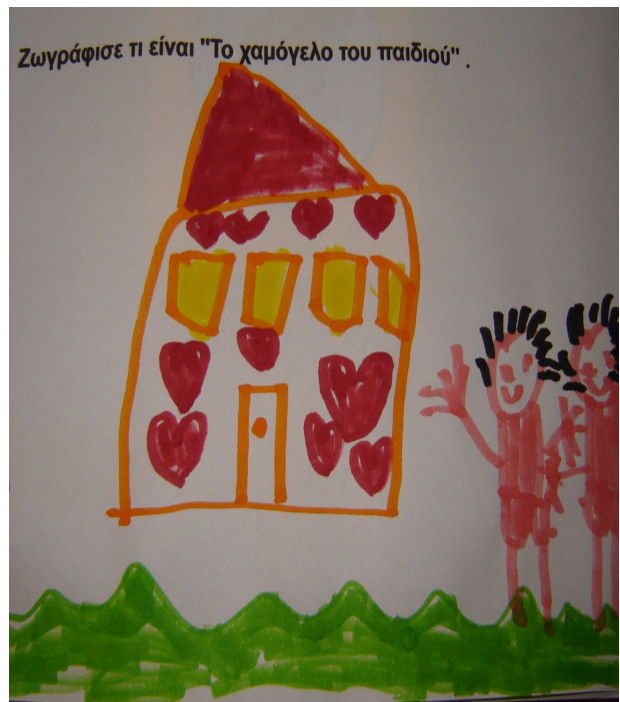

Φτιάξαμε το λογότυπο του

Στην ερώτηση τι είναι το "ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ"
τα παιδιά το ζωγράφισαν όπως τους έλεγε η φαντασία τους.

Σαν ένα σπίτι με πολλά παράθυρα
με λουλούδια και παιδιά στην αυλή και
πολύ πολύ αγάπη (καρδούλες) μέσα στο σπίτι.

Τα βασικά μηνύματα που έμαθαν τα παιδιά από την περιπέτεια του μικρού Αλέξανδρου :

Μένουμε **σταθεροί** στη θέση μας.
Αν μας πλησιάσει κάποιος **άγνωστος** **δεν τον ακολουθούμε**
ακόμα και αν μας πει ότι ξέρει τη μαμά μας.
Φωνάζουμε... και ζητάμε βοήθεια αν κάποιος μας τραβήξει από το χέρι
χωρίς την θέληση μας. .
Έχουμε κάθε δικαίωμα να λένε **ΟΧΙ** αν κάτι μας ενοχλεί και μας τρομάζει.
Οι αστυνομικοί **βοηθάνε** τα παιδιά γι' αυτό τους εμπιστευόμαστε.

3ο ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ: Το Παπάκι Πάει

Γνωριμία με τον ΠΑΚΟ.

Κάποιος είχε κρυφτεί στο Νηπιαγωγείο μας...
Το πρωί μέσα σε ένα κουτί βρήκαμε κρυμμένο και τρομαγμένο ένα παπάκι ...

Μαζί του είχε ένα σημείωμα που έγραφε: " Με λένε ΠΑΚΟ και χάθηκα
μπορείτε να με βοηθήσετε;"

Στην ερώτηση: "Από που λέτε παιδιά να χάθηκε το μικρό παπάκι;"

Οι υποθέσεις πολλές...

. Ίσως ήταν στη λίμνη με την οικογένειά του και ακολούθησε
κάποια άλλα παπάκια ...

- Από κάπου που είχε πολύ κόσμο ...
- Από τα jumbo....
- Από το σούπερ μάρκετ ...
- Ίσως ήταν σε κάποιο παζάρι και χάθηκε μέσα στον κόσμο ..

Στην συνέχεια τα παιδιά με τις κούκλες τους
βοήθησαν τον Πάκο να πάρει τις σωστές αποφάσεις
και να βρει την μαμά του!

Στην πραγματικότητα χρησιμοποίησαν αυτά που έμαθαν
στο προηγούμενο εργαστήριο.
Θα πιστέψει τον άγνωστο κύριο που του λέει ότι ξέρει την μαμά του;
Θα τρέξει να κρυφτεί; Θα μιλήσει στον αστυνομικό;

Πριν την αφήγηση της ιστορίας τα παιδιά
είπαν και έγραψαν τι ένιωθε ο Πάκο.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΠΑΚΟ

Αφήγηση: Τι όμορφη μέρα που είναι σήμερα! Ο ήλιος λάμπει και τα κρυστάλλινα νερά της λίμνης είναι ήρεμα. Σήμερα ο Πάκο το μικρόπαπάκι έχει τα γεννέθλιά του το ξέρατε; Το απόγευμα στη λίμνη θα στηθεί μεγάλο πάρτι και είστε όλοι καλεσμένοι! Θα τραγουδήσουμε και θα χορέψουμε και στο τέλος θα βοηθήσουμε τον Πάκο να σβήσει τα κεράκια.

Όμως από την κουζίνα της μαμάς πάπια λείπουν πολλά υλικά για την τούρτα γι' αυτό και θέλει να πάει στο Πάπι-μάρκετ στην πόλη. Ο Πάκο ποτέ δεν έχει πάει σε παπιμάρκετ. Θα είναι η 1η του φορά. Μα που είναι όμως ;

Μαμά Πάπια: Πάκο, Πάκο ξύπνα καλό μου έχουμε δουλειές σήμερα

-Πάκο: Λίγο ακόμα μανούλα, νυστάζω πολύ!

-Μάπα Πάπια: Πάκο σήκω είναι μεγάλη μέρα σήμερα. Εχεις γενέθλια το ξέχασες; Πρέπει να πάμε στο σουπερμάρκετ να αγοράσουμε υλικά για την τούρτα.

-Πάκο: αααα Τα γενέθλια μου γιούπιιιι!!! Μισό λεπτό μανούλα να ρίξω νερό στο πρόσωπό μου, να πλύνω δοντάκια και Ωπ να'μαι και εγώ!

Μαμά Πάπια: Πιες το γάλα σου και φεύγουμε. Το παπιμάρκετ είναι στην πόλη. Είναι πολύ μεγάλο και έχει πολύ κόσμο που ψωνίζει. Γι αυτό να είσαι κοντά μου εντάξει;

Πάκο: Εντάξει! Φύγαμε!

Αφήγηση: Ο Πάκο και η μαμά του άφησαν πίσω τους τη λίμνη και κατευθυνθήκαν προς την πόλη. Σε λίγο το μεγάλο κτίριο του παπιμάρκετ ήταν μπροστά τους. Πλησίασαν την πόρτα που άνοιξε μόνη της.

Από τα μεγάφωνα ακουγόντουσαν μηνύματα και είχε πολύ κόσμο. Η μαμά Πάπια πήρε ένα καλάθι και προχώρησαν ανάμεσα στους διαδρόμους. Κάθε τόσο σταματούσε , έπαιρνε κάτι και το έβαζε στο καλάθι. Ο Πάκο κοίταζε εδώ και εκεί. Τόσα πολλά χρώματα , τόσα πολλά παιχνίδια...

Πάκο: Ααααα μα τι ωραία παιχνιδάκια είναι αυτά!

Αφήγηση: Ο Πάκο άφησε για λίγο το φτερό της μαμάς του και πλησίασε να τα δει καλύτερα.

Πάκο: Πόσο αστεία είναι!!! Και αυτά τα χρωματιστά μπαλόνια θα είναι τέλεια για το πάρτι! Τι λες μαμά; Μαμά που είσαι;

Αφήγηση: Ο Πάκο κοιτάζει δεξιά και αριστερά αλλά η μαμά του δεν ήταν εκεί. Ο διάδρομος ήταν άδειος.

Το παπάκι τρόμαξε.

Διάλογος με τα παιδιά:

Πάκο:

Τι πρέπει να κάνω τώρα παιδιά;; Να πάω να την βρω; Και αν χαθώ και άλλο;
Να κρυφτώ; Μα πως θα με βρουν;

Να μείνω εκεί που είμαι γιατί η μαμά μου εκεί θα με αναζητήσει;
(σωστή επιλογή)

Ο Πάκο φοβάται πολύ και κλαίει σιωπηλά. Ξαφνικά ακούει μια φωνή.

Ξένος: Τι έχεις παπάκι; Γιατί κλαις;

Πάκο: Έχασα τη μαμά μου.

Ξένος: Μη στεναχωριέσαι. Εγώ την ξέρω τη μαμά σου.

Πάκο: Αλήθεια;

Ξένος: Μα βέβαια γιατί η μαμά σου είναι μια....Πάπια!

(Ο Πάκο προβληματίζεται..)

Πάκο: Μα φυσικά είναι Πάπια, τι θα ήταν ελέφαντας, αφού και εγώ Παπί είμαι!

Ξένος: Ναι βέβαια, έχεις δίκιο. Η μαμά σου φοράει όμως και ένα σάλι!

(ο Πάκο προβληματίζεται γιατί η μαμά του όντως φοράει ένα σάλι αλλά δεν είναι σίγουρος ότι μπορεί να τον εμπιστευτεί)

Πάκο: Ναι φοράει ένα σάλι!

Ξένος: Ένα σάλι με ροζ ελεφαντάκια και γκλίτερ! Ελα λοιπόν μαζί μου!

(η μαμά Πάπια φοράει κάτι άλλο)

Πάκο: Η μαμά μου δεν θα φορούσε ποτέ κάτι τέτοιο! Δεν σε πιστεύω. Θα μείνω εδώ να την περιμένω.

Ξένος: Καλά... όπως νομίζεις!

(Ο Ξένος φεύγει...)

Αφήγηση: Μετά από λίγο εμφανίζεται ένας αστυνομικός. Ο Πάκο θυμάται ότι η μαμά του είχε πει να εμπιστεύεται την αστυνομία και να μην τη φοβάται.

Αστυνομικός: Τι έχεις μικρό Παπάκι;

Πάκο: Δεν βρίσκω τη μαμά μου. Ήταν δίπλα μου και μετά την έχασα.

Αστυνομικός: Δεν πειράζει, μη στεναχωριέσαι. Έλα να πάμε μαζί σε ένα ταμείο και από εκεί θα ζητήσουμε να την φωνάξουν από τα μεγάφωνα.

Ο Πάκο ηρεμεί και ακολουθεί τον Αστυνομικό.

Περιμένουν μαζί στο ταμείο και σε λίγο εμφανίζεται η μαμά.

Μαμά Πάπια: Πάκο !!! Ανησύχησα τόσο πολύ! Τι έγινε;

Πάκο: Μανούλα!!! Συγγνώμη που έφυγα από δίπλα σου. Απλά είδα κάτι ωραία παιχνίδια για το πάρτι και ... χάθηκα. Και μετά ήρθε κάποιος άγνωστος και μου μίλησε και μου είπε ότι σε ξέρει αλλά εγώ δεν τον πίστεψα.

Μαμά Πάπια: Μην στεναχωριέσαι. Πάει πέρασε. Απλά να θυμάσαι ότι σε μεγάλους χώρους όπως είναι τα σουπερμάρκετ και τα μαγαζιά, πρέπει να είσαι πάντα δίπλα μου. Πάμε τώρα σπίτι γιατί έχουμε πολύ δουλειά!

4ο ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ: Τι Θα Έκανες Αν...

Στο εργαστήριο αυτό τα παιδιά βιωματικά εφάρμοσαν την προηγούμενη γνώση σε διάφορα προτεινόμενα σενάρια. Ο στόχος ήταν η επανάληψη των «βασικών μηνυμάτων» πρόληψης της εξαφάνισης.

Στο κουκλοθέατρο εμφανίζεται ο Πάκο και ρωτάει τα παιδιά
τι θα έκανε αν...

« Στο λούνα πάρκ κατέβαινε από το παιχνίδι και δεν έβλεπε τη μαμά του;»

Επιθυμητή αντίδραση προς μάθηση:
Μένει σταθερός /ή, δεν μετακινείται.

« Εάν ερχόταν μια κυρία και του έλεγε
ότι ξέρει την μαμά του και να πάει μαζί της;»

Επιθυμητή αντίδραση προς μάθηση:
Λέει δυνατά ΟΧΙ.

«Εάν η κυρία τον τραβούσε δυνατά από το χέρι;»

Επιθυμητή αντίδραση προς μάθηση:
Φωνάζει δυνατά να έρθουν άτομα πολλά.

«Εάν περνούσε ένας αστυνομικός;»

Επιθυμητή αντίδραση προς μάθηση:
Να του ζητούσε βοήθεια.

Η διαδικασία συνεχίζεται μέχρι να απαντήσουν όλα τα παιδιά
σε τουλάχιστον μια ερώτηση.

Κάθε φορά αλλάζει το σκηνικό σε παραλία, παιδική χαρά,
σούπερ μάρκετ, λαική , εμπορικό κέντρο.

Μετά σε φύλλο εργασίας τα παιδιά συμπλήρωσαν τις λέξεις που θα
βοηθήσουν σε περίπτωση που κάποιος/α χαθεί.

Υποθετικά Σενάρια

«Τι θα έκανες εάν στο λούνα πάρκ κατέβαινες από το παιχνίδι και δεν έβλεπες τη μαμά σου;»

Μένω ΣΤΑΘΕΡΟ δεν μετακινούμαι!

«Τι θα έκανες εάν ερχόταν μια κυρία και σου έλεγε ότι ξέρει την μαμά σου και να πας μαζί της;»

Λέω δυνατά ΟΧΙ

«Τι θα έκανες εάν η κυρία σε τραβούσε δυνατά από το χέρι;»

ΦΩΝΑΖΩ δυνατά να έρθουν άτομα πολλά !

«Τι θα έκανες εάν περνούσε ένας αστυνομικός;»

Θα ζητούσα ΒΟΗΘΕΙΑ

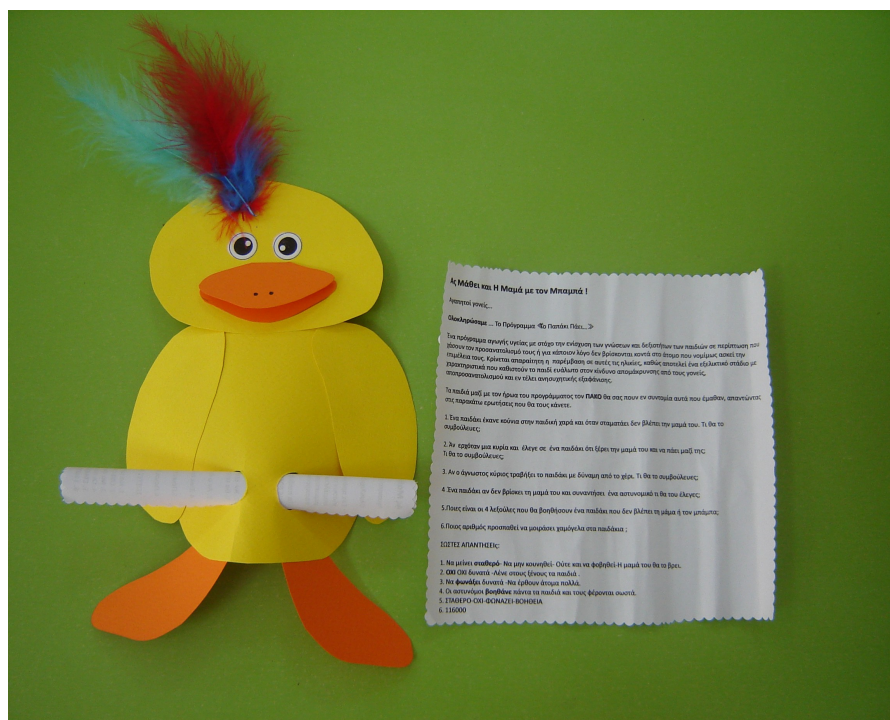
5ο ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ: Ας Μάθει και Η Μαμά με τον μπαμπά

Τα παιδιά μαζί με τον ήρωα του προγράμματος τον **ΠΑΚΟ** λένε στο σπίτι στους γονείς τους εν συντομία αυτά που έμαθαν, απαντώντας σε ερωτήσεις με τη μορφή ποιήματος που έχουμε μάθει στο Νηπιαγωγείο.

1. Ένα παιδάκι έκανε κούνια στην παιδική χαρά και όταν σταματάει δεν βλέπει την μαμά του. Τι θα το συμβούλευες;
2. Αν ερχόταν μια κυρία και έλεγε σε ένα παιδάκι ότι ξέρει την μαμά του και να πάει μαζί της; Τι θα το συμβούλευες;
3. Αν ο άγνωστος κύριος τραβήξει το παιδάκι με δύναμη από το χέρι. Τι θα το συμβούλευες;
4. Ένα παιδάκι αν δεν βρίσκει τη μαμά του και συναντήσει ένα αστυνομικό τι θα του έλεγες;

ΣΩΣΤΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ:

1. Να μείνει **σταθερό**- Να μην κουνηθεί- Ούτε και να φοβηθεί-Η μαμά του θα το βρει.
2. **ΟΧΙ ΟΧΙ** δυνατά -Λένε στους ξένους τα παιδιά .
3. Να **φωνάξει** δυνατά -Να έρθουν άτομα πολλά.
4. Οι αστυνόμοι **βοηθάνε** πάντα τα παιδιά και τους φέρονται σωστά.

Κλείσιμο προγράμματος

Κλείνουμε το πρόγραμμά μας μιλώντας για το
ΔΙΧΤΥ ΑΣΦΑΛΕΙΑ :

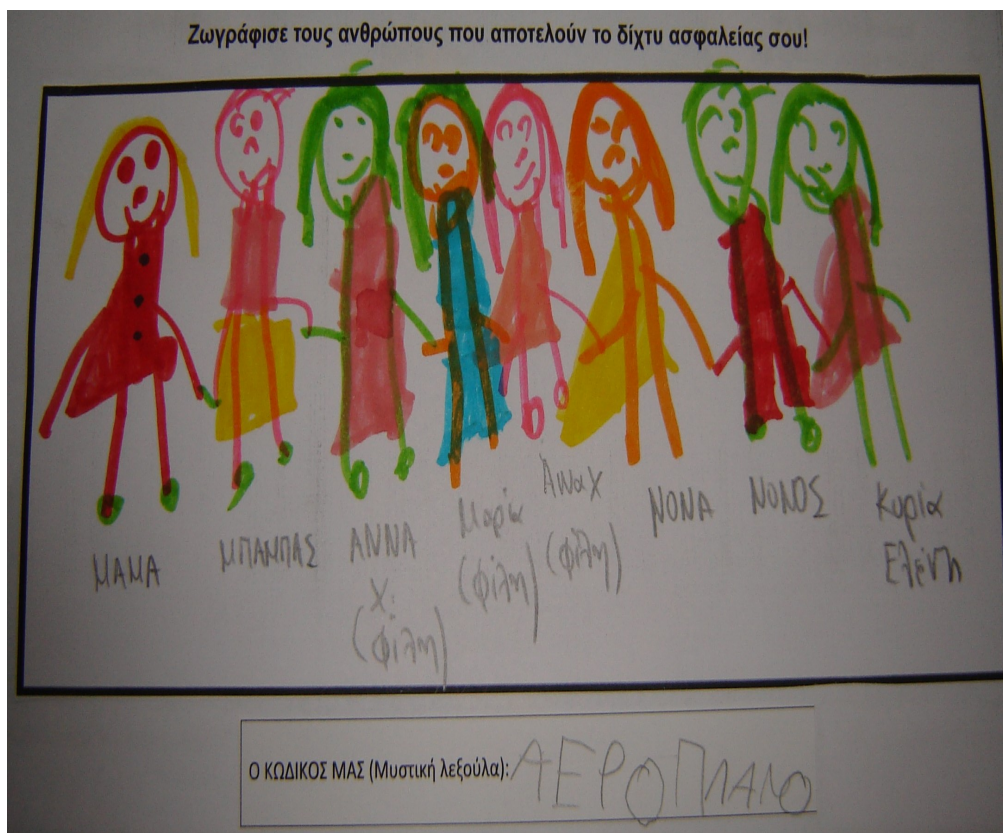
Τι σημαίνει...

Τι είναι...

Από ποιους αποτελείται...

Ποια η σημασία του...

Το κάθε παιδί μιλάει για το δίκτυ ασφαλείας του και το ζωγραφίζει...

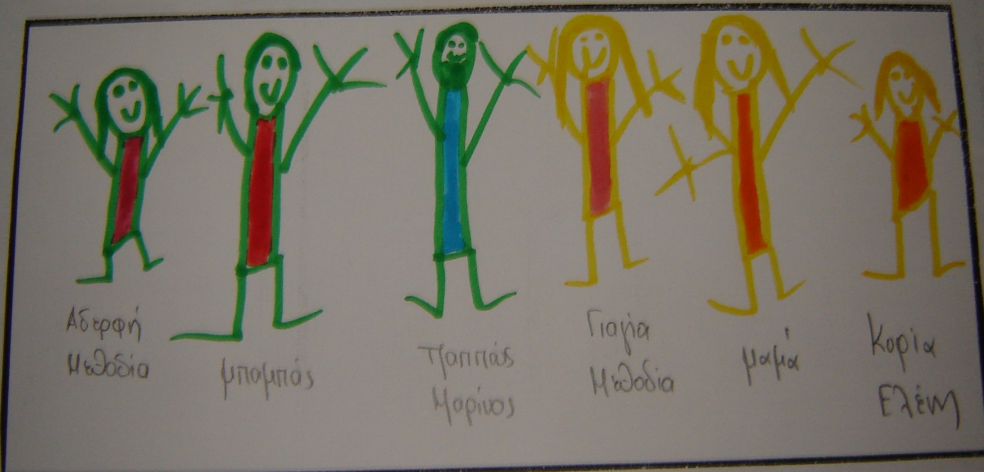
Ζωγράφισε τους ανθρώπους που αποτελούν το δίκτυ ασφαλείας σου!

Ο ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΣ (Μυστική λεξούλα):

1821

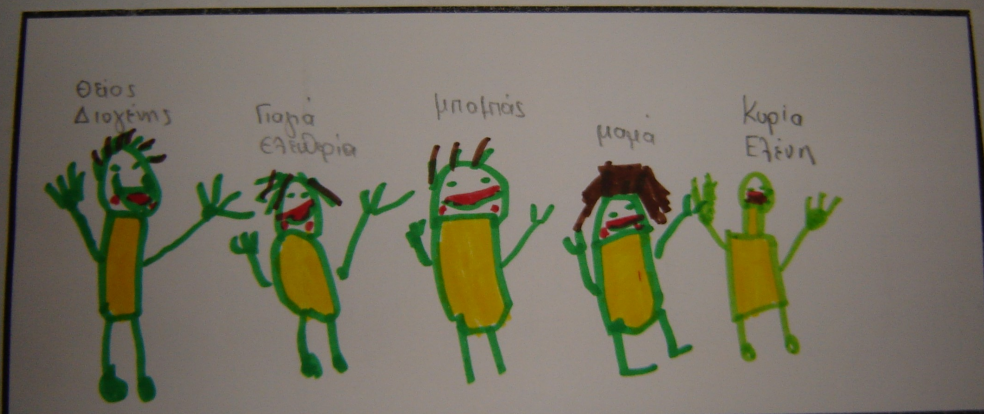
Ζωγράφισε τους ανθρώπους που αποτελούν το δίκτυ ασφαλείας σου!

Ο ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΣ (Μυστική λεξούλα):

ΣΚΥΛΟΣ

Ζωγράφισε τους ανθρώπους που αποτελούν το δίκτυ ασφαλείας σου!

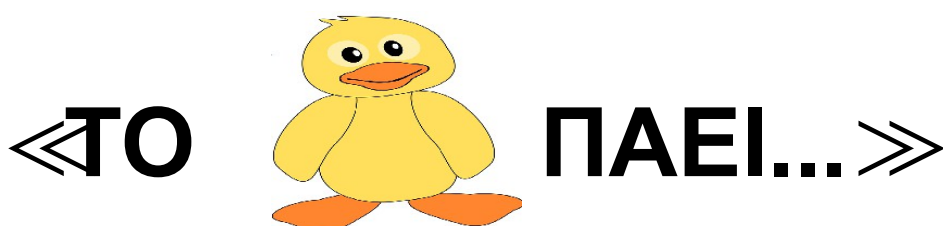

Ο ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΣ (Μυστική λεξούλα):

10Α10ΓΑ

Εδώ ολοκληρώνετε
το πρόγραμμα από το θεματικό κύκλο:

"ΖΩ ΚΑΛΥΤΕΡΑ- ΕΥ ΖΗΝ"

Τι έμαθα από το πρόγραμμα:
«ΤΟ ΠΑΠΑΚΙ ΠΑΕΙ...»

Τι θα κάνω αν χαθώ;
Να μείνεις σταθερός,
Να μην κουνηθείς
Ούτε και να φοβηθείς.
Η μαμά σου θα σε βρει!

Και αν οι γονείς μου δεν έρθουν να με βρουν;
Θα κοιτάξει αριστερά και δεξιά
Εάν δεν βλέπει τον μπαμπά
ή την μαμά
Θα φωνάξει δυνατά
Να έρθουν άτομα πολλά!

Αν περάσει αστυνομικός να του μιλήσω
ή θα με βάλει φυλακή;
Στο λέω με σιγουριά
Οι αστυνόμοι βοηθάνε
πάντα τα παιδιά
και τους φέρονται σωστά!

Τι θα κάνω αν με πλησιάσει κάποιος ξένος και
μου πει ότι θα με πάρει στους γονείς μου;
Ένα ΟΧΙ θα του πει
Τόσο δυνατά, να κουφαθεί
ΟΧΙ ΟΧΙ δυνατά
Λένε στους ξένους τα παιδιά!

ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ
110 000

ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ
100